

lade den med større Grund skattepligtige Ejendom gaa fri.

Endelig forstaar jeg ikke rigtig, hvordan Vurderingskommissionen vil komme af Sted med at udfinde, ved hvilken Bane Værdistigningen virkelig er fremkommen. Tager jeg f. Eks. Hjørring, saa have vi nu Statsbanen forbi Hjørring. I Henhold til Loven af 1908 kommer der 3 nye Baner til, som stikke til Statsbanen og løbe ind til Hjørring. Er det nu disse nye Baner, der væsentligt ere Fødebaner til Statsbanen, som afstedkomme Værdistigningen, eller er det Statsbanen? Jeg er nær ved at tro, at det er fuldt saa meget Statsbanen, der fremkalder Værdistigningen som de andre Baner, der ere Fødebaner for Statsbanen, og jeg mener derfor, at Kommissionen vil faa vanskeligt ved at bestemme, om det er Statsbanen, der fremkalder Værdistigningen, eller de private Baner. Er det Statsbanen, er der ingenting at gøre, saa kommer der ingen Værdistigningsskat.

Jeg indrømmer, at den ærede Ordfører udførte sit Hverv i Dag ret godt. Han skulde jo balancere paa Uvillien mod Loven, thi det mærkelige var, at der var ikke, tror jeg, en eneste i Udvalget, som var rigtig glad ved denne Lov (Afbrydelse af *Leth Espensen*), det kom i det mindste ikke frem. Men, som jeg sagde, den ærede Ordfører har udført sit Ordførerhverv ret tilfredstillende i Dag for de Herrer, og jeg vil ogsaa sige for mit Vedkommende, thi han har rent ud sagt, at der var megen Uvillie mod dette Lovforslag paa den Maade, det kom frem i Udvalget. Saa er der blevet sagt: Men hvorfor have I da ikke holdt eder til § 14 i Jernbaneloven og forlangt at faa den hævet? Ja, jeg vil ærlig tilstaa, at det var egentlig den Vej, jeg helst vilde være gaaet, men det syntes, som om man i Udvalget alligevel var mere betænkelig ved at gaa til dette end ved at foreslaa Tinget at vedtage det af Landstinget meget forbedrede Forslag, thi det kan ikke nægtes, at Lovforslaget i Landstinget er undergaaet en Behandling, der har været til betydelig Fordel for selve Lovforslaget. Men skønt dette har fundet Sted, kan jeg dog ikke anbefale at stemme derfor, særlig af den Grund, at her begynde vi paa de daarlige Egne at paalægge en Skat, som vi ikke paalægge samtidig paa de bedre Egne til Trods for, at disse i mange Aar have haft de Goder, som nu de daarlige Egne ere i Færd med at faa ved denne Lov, og som de paa mange Steder betale ret dyrt for at faa.

J. Andersen: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) gjorde opmærksom paa, at saaledes som Forslaget foreligger, vil det give Tilladelse til, at de store Ejendomme kunne deles, og jeg indrømmer, at dette er en Forbedring, det hjælper noget paa Princippet, men det gælder kun for Landets Vedkommende, ikke for Byens. Det ærede Medlem vil meget let kunne finde Eksempler, og jeg skal nævne ham et. Men jeg vil samtidig gøre opmærksom paa, at han har ikke Ret, naar han siger, at der mangler Logik i dette, at jeg har opstillet disse to Ejendomme med en forskellig Stigningsprocent. Jeg skal fremsætte et Eksempel, han vistnok udmærket kan tænke sig. Naar der f. Eks. skal bygges en Jernbane fra Give til Herning, kunde det udmærket godt tænkes, synes jeg, at der i Herning ligger en stor Ejendom, som har en Værdi af 100,000 Kr., og at den ved dette Jernbaneanlæg stiger saadant noget som 10,000 Kr. i Værdi, medens der i Give ligger en Ejendom, som i Dag er 10,000 Kr. værd, og som ved, at Jernbanen bliver ført derned, kommer til at stige 4,000 Kr. Derefter bliver Forholdet dette, at Ejendommen i Herning faar ingen Jernbaneskyld at svare, men det faar Ejendommen i Give. Af de 4,000 Kr., som blive tilførte denne Ejendoms Værdi, skal der svares Jernbaneskyld. Jeg synes, at dette Forhold er ganske desperat, og at det bør gøres til Genstand for Overvejelse, om man ikke kan komme udenom dette Forhold, som vil komme igen atter og atter.

Jeg skal tage nogle Eksempler vilkaarligt valgte. En Ejendom til en Værdi af 5,000 Kr., som stiger 5,000 Kr., vil faa en Jernbaneskyld at svare af 4,500 Kr., en Ejendom til 20,000 Kr., som ogsaa stiger 5,000 Kr., vil komme til at svare af 3,000 Kr., en Ejendom paa 40,000 Kr., som ogsaa stiger 5,000 Kr., vil komme til at svare af 1,000 Kr., medens en Ejendom paa 50,000 Kr., der stiger 5,000 Kr., svarer 0. Det er et saa urimeligt Forhold, at jeg ikke kan forstaa Logikken deri. Jeg ved ikke, om andre kunne det, men jeg har endnu ikke, naar jeg har talt om dette Spørgsmaal, kunnet faa nogen til at fremsætte en eneste fornuftig Grund hertil.

Birk: Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) maatte virkelig vente, at hvis vi overhovedet skulde have en Værdistigningsskat, kunde den ikke godt blive moderatere end den, som er udarbejdet af Landstingets Højremindretal i